

Text till Charta Öfver En PLATS Å KRONOPARK: BILINGEN, KLOSTERS SOCHN OCH WALLE HÄRAD af SKARABORGS LÄN afmätt År 1783 af

Til alterödmjukaste följe af General Liutnantens Lands-Höfdingen och Commenderens af Kongl. Sverdsorden, Högvälborne Herr Baron Claes Eric Silfverhjelm, under den 30:de juli nedanstående år, afgifna Höggunstiga Memorial-Utslag uppå **Rådmannens Herr Johan Gierhans gjorda ansökning at å Krono Parken Billingen inom Klosters Sochn, få til Beteshage inhägn, en å berörde Park belägen plats**, infant sig undertecknad Lantmätare å **Skatte Rusthållet Kyrkebo**, uti Klosters Sochn och Walle Härad, den 20:de derpå följande October, at, på sätt Kongl Maj:ts och Rikens Höglöflige Cammar Collegium uti ankommen Skrifvelse behaget förordna, i vederbörande krono- och Sågené-betientes Samt alle andre vederbörnade närvaro undersöka, så väl angående rymden och innehållet af Parken, hvarå denna upodling sökes, som Skogens och Muhlbetets beskaffenhet, med hvad mer anbefallt blifvit.

Efter förut skiedde tidige Noifikationer och kungörelse å klosters Predikostol, instälte sig härvid, å kongl: Majt:s och kronans Vägnar efter Ordres, förra krono-Befallningsmannen Välborne Herr Gustaf Bäck å Regementets vägnar förde i Muhlbetet intresserande så Cavalleri- som Infanteri Boställen och andra Militie Hemman, voro efter företedde förordnander Ryttmästaren och Riddaren, Välborne Herr Carl Klorck samt Capitain Välborne Herr N: de Frese å Max: Ven: Consistorie vägnar för Skarke Prästegård, via Pastoren Herr magister Olof Rodholm, **för Späckatorp och Ifvarstorp var ägaren Herr Commissarien Kullberg** och af allmogen instälte sig Jonas Månsson i Upsala, Eric Andersson i Pickagården, Olof Jönsson i Mellumgården, Andreas Jacobsson, Smedsgården Öfverbo och Anders Andersson i Kyrkebo hvilka jämväl sade sig vara anmodade at svara för sina hemmavarande Grannar. Likaledes var Regements Secretaren , Herr Friedrich Goss tilstades, såsom ombud för sökanden, hvilken nu vistades i Giötheborg.

Nämndemännen Petter Olofsson i Lundby och Petter Svensson i Skierf voro jämväl tilkallade.

I alla förenämndes närvaro uplästes konungens Höga Befallningshafvare Ordres til förrättningen, jemte ansökningen, hvarefter vederbörande anförde: det denna af sökanden begiärta plats, redan år 1763 mot årlig ränta af 2 rksdlr; 40 skB Specie, högvederbörligen varit Skarke Byemänn med hemmanen Späckatorp och Ifvarstorp, till Beteshage beviljad och af dem inhägnad, men som de föga kunde sig deraf begagna, hafva redan för detta, til Parcken och allmänna Mulbetet åter utlagt den samma, hvarföre de och nu bestridde platsens inhägnande såsom ländande til Mulbetets minskning.

Herr Secreteraren Goss gaf tilkänna, det en stor del av platsen ännu vore inhägnad och utnyttjades, dock utan vederbörlig Ränta, dels af Hemmanen Späckatorp och Ifvarstorp, dels af en **Skräddare vid namn Flinck**, hvilken dertil ej voro berättigad, hvaremot sökanden ej ännu fått nyttja den rätt i marken, som honom lagligen tilkommer, och som af det vid concepthandlingarna bifogade Landt Jägmästare Mobergs Ämbetsintyg inhämtas, det Skarke By, utom förstnämnde hemman, til undvikande af den påförda Räntans utgjörande, Sielfkraft uttagit den i frågavarande platsen, och dymedelst afsagt

sig äganderätten därtill; Så förmodade han det sökanden, hvilken ej afträt sin rätt, i händelse Ifvarstorp och Späckatorp andelar vid nämnde hemman varda bibehållne, ägde full rättighet; at hos konungens Höga Befallningshafvande söka vederbörligt tilstånd til återstående platsens undfående emot den Ränta derföre redan anslagen blifvit och hvaraf förberörde hemmans andelar endast afgå Och på platsens rätta vidd och Storlek med visshet måtte kunna utrönas, samt huru stor del deraf Hemmanen Ifvarstorp och Späckatorp nu innehade, anmodades undertecknad at platsen behörigen afmäta och Charta deröfver författa, hälst densamma förut ej afmätt blifvit, til följe hvaraf Mätningen värkställes och befants som följer.

Littera A:

Är hela platsen med tillydande Gatugården sådan den af sökanden är begärd. Och År 1763 på fältChartan utvisar behörigen instenad blifvit, Samt Skarcke By med Ifvarstorp och Späckatorp mot ofvannämnde ränta tillagd, har för detta varit inhägnad, men är nu åter til en del utlagt, varandes deraf under

a/ Intäkt till hemmanet Späckatorp mager och stenig vallmark

b/ Mycket stenig och Föga duglig vallmark till hemmanet Ifvarstorp inhägnad

c/ Intäkt til en backstuga Flinkens kallad, hvaraf

X ; är upodlad åker af mager sandjord

Y: är Vallmark dels innestängd, dels oinstängd, högländt stenig och föga duglig

d/ Är den del av platsen som jemte Gatugården ligger til öppna marken, är belägen mellan Ängerås och Upsala ägor, aldeles Skoglös; utan minsta ämne til annan Skog än den endast de smått mindre växtligt buskage af Ahl och i öfrigt ganska stenig, består til större delen af kjärraktig och blott till bete tjänlig mark, innehåller med en liten under titeln Z gjord intäkt til en Backestuga vid Upsala.

Under mätningen infandt sig å nyo Herr Capitain de Frese, så väl som vice Pastorn Skörholm och Commissarien Kullberg, af hvilka de tvenne förstnämnde itererade sin förut gjorda Protest, uttalande det de voro sinnade begjära högvederbörligt tillstånd at få sin inhägna, den större till Beteshage under dels innehafvande och tillstötande Boställe Ängerås, norra delen af den i frågavarande platsen, och den senare, det så kallade **Flinkens Torp til Klockarebol under Warnhems kloster kyrka**, hvilket de begärde här anteknas måtte; äfvensom **Commisarien Kullberg** förbeholt sig orubbad besittning af de intagor han innehade til Ifvarstorp och Späckatorp såsom dess enskilda tilhörighet och dessutom del i den öfriga marken för desse hemman i händelse den beviljas skulle.

Hvad angår innehållet och rymden af Parcken inom Sochnen, hvarå denna plats är belägen, upgafs den af vederbörande till minst 1/2 mil i längden och ¼-dels mil i bredden, som gör utom ena myckenhet intägter, ett innehåll af 2 900 xx hvaraf 14,8 förmedlade hemman tycktes hafva, om icke öfverflödigt, dock tilräckeligt bete sommaren öfver för sine kreatur, intil dess de varda uti Ängen och Gården insläpte, hälst utmarken består til större delen af sidlänt och kjärraktig gräsmark, men til någen del högländt och bärgig, hvarå vid Sudöstra ändan finnes något Gran – och Furuskog.

Antalet af de kreatur som nyttja Mulbetet, upgafs af protesterande til 1 000 Boskaps kreatur utom hästar och får, hvilket påstods vara stridande mot värkelige förhållande; hälft det är besvisligt, at ganska få hemman efter helt räknade så i denna som närgränsande socknar, kunna af eget förråd, ofver vintren försvarligen föda 16 a 20 Boskapskreatur, då efter denna uppgift hvarje helt hemman borde underhålla ett antal af 70 kreatur.

Vid förrätningens slut gaf Heideridaren Lundgren genom bref tillkänna det han ärhållit högvederbörlig Ordres, at förättningen, bevista, men derifrån blifvit hindrad genom brehfvararens efterlåtenhet, förklarandes i öfrigt ej hafva något emot den säkta platsens infredande at påminna, hälst derå vid förättad besigtning ej befunnits minsta ämne til Skog.

Och som platsen inhägnande enligt Eders Nåders för detta gifna nådiga tillstånd, ej i någon måtto kan lända närgränsande Grannar til förfång i Mulbetet; Sökanden jämväl ej äger minsta egna kreatur, hvilken förmån dess grannar dock inte sakna, så vader detta mål Eders Nådes Nåd och Rättvisa Skärskådande och beprövande i största ödmjukhet hemställt.

Sålunda vara befunnet och förrättadt intygar På Ämbetets vägar

J. Afzelius